

tages at have været en væsentlig Hindring for, at det kunde lykkes de omhandlede Mestre at skaffe sig behørig Arbejdskraft andetsteds, Herefter findes de indstævnte at maatte være pligtige til at erstatte de ommeldte Mestre det ved Arbejdsnedlæggelsen forarsagede Tab.“

3. U. f. R. 1925, S. 739.

Tømrermester J. Ottosen mod Byggningsnedkernes Fagf., Murersvendenes Fagf. og Hustømrernes Fagf.

3 Fagforeninger blokerede en Tømrermester i Anledning af, at han ikke havde betalt en Svend efter Priskuranten for særligt Arbejde, og at han beskæftigede uorganiserede Arbejdere. Da Mesteren ved sin Optræden havde bestyret Foreningernes Opfattelse af disse Kravs Berettigelse, fandtes Blokaden ikke retsstridig, hvorfor Foreningerne frifandtes for Erstatningsansvar overfor ham (jfr. U. f. R. 1914 A., S. 868, 1918 A., 264, 1921 A., 876).

Ved Dommen hed det nærmere: „Det bemærkes, at Tømrermesteren ikke er Medlem af nogen Arbejdsgiverorganisation og ikke har Overenskomst med nogle af de paagældende Fagforeninger. Det maa efter alt det foreliggende antages, at han har optraadt overfor Kravet fra Svenden paa en saadan Maade, at dennes Fagforening har haft Føje til at antage, at han erkendte at være Svenden noget skyldig uden at ville bidrage til at oplyse Kravets nærmere Omfang, samt at han ved Passivitet overfor Fagforeningens Krav om Bevis for, at en uorganiseret Snedkersvend S. havde det omtalte Arbejde i Entreprise, har bestyret Fagforeningen i den Opfattelse, at Tømrermesteren selv beskæftigede uorganiserede Folk. Under disse Omstændigheder findes det ikke at kunne statuere, at den etablerede Blokade og den offentlige Meddelelse herom har været retsstridig overfor Tømrermesteren, hvorfor de sagsøgte Fagforeninger vil være at frifinde.“

2. angaaende arbejdsvillige.

1—2. Højesteretsdom af 5. November 1902, jfr. Hof- og Stadsretsdom af 16. September 1901, jfr. H. R. T. 1902, Side 426, jfr. U. f. R. 1903 B., Side 6, jfr. U. f. R. 1901, S. 1019.

Fabriker Chr. N. R. Sødring mod Rosenvinge-Sørensen.

I „Social-Demokraten“ for 24. April 1900 fandtes en af Rosenvinge-Sørensen underskrevne Artikel:

„Sødring og Co.“

„Om dette Navn har der i lang Tid hersket Stilhed, men nu har de sidste Dages Varme bragt det paa alles Læber. Sagen er den, at Folk med Foraaret faar Lyst til Sodavand, og desværre fører endnu enkelte Forretninger Sødrings Sodavand; men naar Arbejder- og Middelstandsfolk faar stukket dette S.....vand ud, foretrækker de selvfølgelig og forlanger et andet Mærke.....“

For de Værtens Skyld, som ikke selv kan finde Forskellen mellem Sødrings og andre Fabrikkers Sodavand, skal jeg oplyse, at Sødrings Sodavand laves af uorganiserede, strejkebrydende Individuer, medens alle de andre Fabrikker kun beskæftiger organiserede Arbejdere.

Derfor drikker Arbejdere og Middelstandsfolk ikke Sødrings Sodavand.“

Da Artiklen om, at Sødrings Sodavand lavedes af „uorganiserede, strejkebrydende Individuer“, medens alle de andre Fabrikker kun beskæftigede organiserede Arbejdere, indeholdt en Krænkelser af Fabrikantens Privatlivs Fred som Indehaver af bemeldte Fabrik, under hvilket maatte være indbefattet, hvilke Arbejdere, han benyttede og hvorledes hans Forhold til disse var, samt da Artiklen efter sit Indhold og den Udbredelse, den havde faaet, var skikket til at paaføre Citantens Skade i hans Bedrift, hvilket ogsaa støttedes af det under Sagen oplyste....., tilkendtes der ham Erstatning hos Meddelelsens Forfatter, og denne straffedes efter Straffelovens § 220.....“

3. 1910, 675, 1. B. 3.

4. 1911, 375, —

5. 1912, 433, —